

KURDZIEL (4) *sb m a. f*

e pochylone.

sg N kurdziél (3). ◇ A kurdziél (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII w.; poza tym XVIII w.: gurdziel.

Wrzód na języku u koni (4) : Kurdziél iest ięzyczny wrzód koniowi. SienLek 169; od tegoć fye kurdziél y inne ikázy ná ięzuku goią. SienLek 169, 169, Aaaav.

Cf KURDZIEJ

AK